

УДК 633.32

Код UPOV: TRIFO_INC

Методика

проведення експертизи сортів конюшини багряної (інкарнатної)
(*Trifolium incarnatum* L.) на відмінність, однорідність та стабільність

Загальні рекомендації

1. Предмет Методики

Методика стосується всіх сортів *Trifolium incarnatum* L.

2. Необхідний рослинний матеріал – насіння

2.1 Компетентний орган визначає скільки, якої якості, коли й куди постачається насіння для експертизи сорту.

2.2 Мінімальна кількість насіння має становити: першого року 0,75 кг; другого і, можливо, третього року 0,25 кг.

2.3 Насіння має бути здоровим на вигляд, не ураженим хворобами, не пошкодженим шкідниками та відповідати вимогам чинних нормативних документів щодо посівних якостей.

2.4 Насіння нічим не обробляють.

3. Метод експертизи

3.1 *Тривалість експертизи.* Експертиза повинна тривати два незалежні вегетаційні цикли, за необхідності – продовжують на третій.

3.2 *Місце експертизи.* Експертизу проводять у двох закладах експертизи (основному та додатковому).

3.3 *Умови для проведення експертизи.* Експертизу виконують за умов, що забезпечують задовільний ріст і розвиток рослин, і достатнє виявлення характерних ознак сорту. Оптимальну стадію розвитку рослин для оцінки кожної ознаки вказано цифрами (літерами) у другій колонці Таблиці ознак і описано в поясненні до неї.

3.4 *План експертизи.* Планують такий розмір ділянок, щоб вилучення рослин або їхніх частин для вимірювань і підрахунків не шкодило б обстеженням, які тривають до кінця циклу вирощування. Обстеженню підлягають щонайменше 1600 рослин, розміщених на 10-ти метрових рядкових ділянках.

Під час обстеження ділянок з окремими рослинами (А) оцінюють 60 рослин у 6 повтореннях, тобто ділянки з 10 рослинами на майданчиках 0,50 × 0,50 м. Кожне обстеження ділянок рядкового посіву (В) проводять на 3 рядках завдовжки 8 м, розділених на 2 повторення з міжряддям 0,50 м. Щільність посіву близько 200 рослин на 1 п/м.

3.5 Метод дослідження. Опис морфологічних ідентифікаційних ознак сорту здійснюють методом візуальної оцінки та за допомогою вимірювань чи підрахунків залежно від типу виявлення ознак (якісні – QL, кількісні – QN, псевдоякісні – PQ). Тип виявлення ознаки проставлено в першій колонці Таблиці ознак.

Рекомендований метод спостереження за ознаками вказано в другій колонці Таблиці ознак:

MG: разове вимірювання групи рослин або частин рослин (наприклад, висота);

MS: вимірювання групи попередньо визначених рослин або частин рослин, на яких протягом вегетації здійснюють усі вимірювання кількісних ознак (наприклад, довжина);

VG: візуальна разова оцінка групи рослин;

VS: візуальна оцінка окремих, попередньо визначених рослин або частин рослин.

3.6 Кількість рослин / частин рослин. Експертизі підлягає щонайменше 1600 рослин.

Усі вимірювання варто здійснювати на такій кількості рослин:

MG: разове вимірювання 60 рослин або частин 60 рослин (наприклад, висота);

MS: вимірювання окремих, попередньо визначених 60 рослин або частин 60 рослин;

VG: візуальна разова оцінка 1600 рослин;

VS: візуальна оцінка окремих, попередньо визначених 60 рослин або частин 60 рослин.

4. Оцінка відмінності, однорідності та стабільності

Для оцінки виявлення відмінності й однорідності використовують ознаки, наведені в Таблиці ознак, і коди (1–9), необхідні для електронного опрацювання даних. Сукупність цих кодів складає кодову формулу сорту і використовується для формування групи подібних сортів.

4.1 Експертиза на відмінність

Сорт відповідає умові відмінності, якщо за виявленням ознак він чітко відрізняється від будь-якого іншого сорту, загальновідомого до дати, на яку заявка вважається поданою. Експертизу на відмінність проводять після отримання результатів морфологічного опису першого року. Якщо сорт-кандидат може бути вирізненим з-поміж загальновідомих сортів методом порівняння їхніх описів, то він є відмітним. Коли неможливо чітко вирізнити сорт-кандидат серед загальновідомих за морфологічною кодовою формулою, його необхідно наступного року порівняти в польовому досліді.

4.2 Експертиза на однорідність

Сорт вважається однорідним, якщо з урахуванням особливостей його розмноження рослини сорту залишаються достатньо подібними за своїми основними ознаками, визначеними під час морфологічного опису.

Для оцінки однорідності приймається популяційний стандарт 0,5% за рівня ймовірності 95%. У вибірці з 1600 рослин допускаються 13 нетипових.

Для оцінки однорідності приймається популяційний стандарт 3% за рівня ймовірності 95%. У вибірці з 60 рослин допускаються чотири нетипові.

4.2.1 Нетипові рослини позначають стрічками, етикетками тощо. За відсотком нетиповості встановлюють однорідність сорту.

4.3 Експертиза на стабільність

Сорт вважається стабільним, якщо його основні ознаки, відзначені в Описі,

залишаються незмінними після неодноразового розмноження чи, у разі особливого циклу розмноження, наприкінці кожного такого циклу.

Зазвичай, коли сорт однорідний, він може вважатися стабільним.

5. Групування сортів для експертизи на відмінність

Сорти групують за найвідмітнішими морфологічними ознаками для кожного сорту. Для групування сортів використовують ознаки, які, як відомо з практики, не варіюють або дуже слабо варіюють у межах сорту. Ці ознаки можуть бути використані окремо або в комбінаціях з іншими.

Для групування рекомендовано такі ознаки:

- Час початку цвітіння (ознака 4);
- Стебло: за довжиною (ознака 9);
- Суцвіття: забарвлення квіток (ознака 15).

5.1 Для чіткої реєстрації виявлення ознаки поряд із сортами-кандидатами рекомендовано висівати сорти-еталони.

6. Умовні позначення

(*) – ознаки, позначені зірочкою, завжди залучаються до Методик з експертизи на ВОС усіма країнами-членами UPOV, за винятком випадків, коли виявлення попередньої ознаки або регіональні умови доводять це унеможлиблюють;

(+) – вказує на те, що до цієї ознаки надано пояснення або ілюстрації після Таблиці ознак.

7. Таблиця ознак сортів конюшини багряної (інкарнатної)

Ознаки		Ступені виявлення ознак	Коди	Сорти-еталони
1	2	3	4	5
1. (*) (+) PQ	Рослина: габітус VS A 1	прямий напівпрямий розлогий напіврозлогий розлогий	1 3 5 7 9	
2. (*) (+) QN	Рослина: за природною висотою (висота основної зеленої маси) MG/ VG A, B 1	дуже низька низька середня висока дуже висока	1 3 5 7 9	
3. (*) QN	Рослина: інтенсивність зеленого забарвлення листіків VG B, 1	слабка помірна сильна	3 5 7	
4. (*) QN	Час початку цвітіння MS A, 2	ранній середній пізній	3 5 7	
5. (*) (+) QN	Час повного цвітіння MS A, B 3	ранній середній пізній	3 5 7	
6. QN	Період від початку до повного цвітіння MS A	короткий середній тривалий	3 5 7	
7. QL	Стебло: антоціанове забарвлення VS B, 2	відсутнє наявне	1 9	
8. QN	Стебло: опушення VS B, 2	слабке помірне сильне	3 5 7	
9. (*) (+) QN	Стебло: за довжиною MS A, 3	коротке середнє довге	3 5 7	
10. (+) QN	Стебло: за товщиною MS A, 3	тонке середнє товсте	3 5 7	
11. QN	Листок: опушення VS B, 3	слабке помірне сильне	3 5 7	
12. (*) (+) QN	Листок: середній листочок за довжиною MS A, 3	короткий середній довгий	3 5 7	

1	2	3	4	5
13. (*) (+) QN	Листок: середній листочок за шириною MS A, 3	вузький середній широкий	3 5 7	
14. (+) QN	Суцвіття: за довжиною MS A, 3	коротке середнє довге	3 5 7	
15. (*) PQ	Суцвіття: забарвлення квіток VS B, 3	червоне світло-пурпурове пурпурове	1 2 3	

8. Пояснення до Таблиці ознак сортів конюшини багряної (інкарнатної)

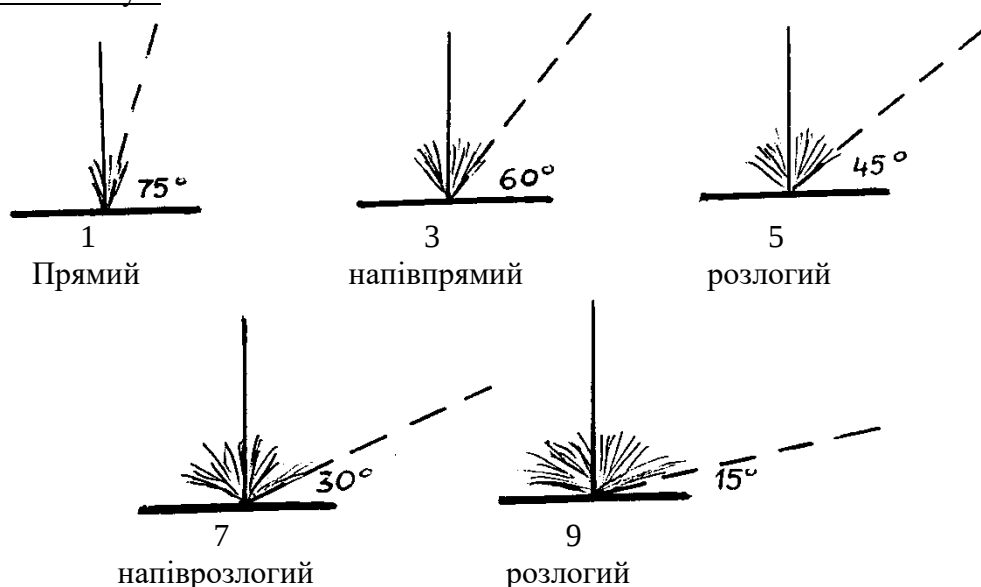
Коди фаз розвитку рослин сорту, в які слід робити спостереження

Коди	Назви фаз розвитку рослин
1	Початок утворення квіткових пагонів; видно три розвинені суцвіття у 10% рослин на ділянці або 1 п/м рядка розвинені суцвіття на 10 пагонах.
2	Початок цвітіння; відкрито щонайменше три суцвіття у 10% рослин на ділянці або на 1 п/м рядка зацвіло 10 суцвіть.
3	Один–два тижні від дати початку цвітіння (повне цвітіння).



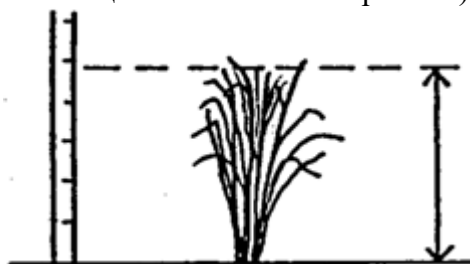
Загальний вигляд *Trifolium incarnatum* L.

До 1. Рослина: габітус.



До 2. Рослина: за природною висотою (висота основної зеленої маси), см.

Вимірюють найвище стебло від основи рослини включно з суцвіттям через 1–2 тижні після середньої дати цвітіння (коли зацвіло близько 50% рослин).



До 5. Час повного цвітіння.

Час повного цвітіння настає, коли зацвіло щонайменше по три головки на 80% рослин.

До 9. Стебло: за довжиною, см.

Вимірюють найдовше стебло на рослині від основи до верхівки суцвіття.

До 10. Стебло: за товщиною, мм.

Вимірюють біля третього міжвузля найдовшого стебла. Рахують міжвузля від верхівки стебла.

До 12+13. Листок: середній листочок за довжиною, см; за шириною, мм.

Вимірюють середній (центральный) листочок верхнього нормально розвиненого листка під останнім (верхівковим) суцвіттям.

До 14. Суцвіття: за довжиною, см.

Коротке – до 3, середнє – 3–5, довге – понад 5.

9. Література

1. Metodyka Badania wartości gospodarczej odmian (WGO) odrębności, wyrównania i trwałości (OWT) roślin uprawnych (*Trifolium incarnatum* L.) // Słupia Wielka, 1994. – 17 S.